

Pyhien kirjoitusten teatteri

Rebekah Jakeman
(Perustuu tositahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa. "Minulla on tylsää." Jonny makasi olohuoneen lattialla. Hänen siskonsa Jenna tuijotti ulos ikkunasta. "Ei ole mitään tekemistä", Jenna sanoi.

Jonny katseli kattoa. Miksi tuntui siltä, etteivät sunnuntait olleet yhtään hauskoja?

Silloin hänen mieleensä tuli ajatus. "Mitä jos otettaisiin esiin sunnuntailaatikko?" Jonny kysyi. Sunnuntailaatikko oli erityinen laatikko, joka oli täynnä pelejä, joita pelata sunnuntaisin.

Jennan kasvoille syttyi hymy. "Se kuulostaa hauskalta."

Jonny ja Jenna kiiruhtivat äidin huoneeseen. He raahasivat suuren laatikon olohuoneeseen.

"Mitä tehdään ensimmäisenä?" Jonny kysyi. Hän avasi laatikon ja otti esiin kuvakirjoja ja korttipelin.

"Pelataan pyhien kirjoitusten sankarien yhdistämispeliä", Jenna sanoi.

Pelissä oli kortteja, joissa oli kuvia Mormonin kirjan profeetoista. Jenna laittoi kortit kuvapuoli alaspäin lattialle. He poimivat vuorotellen kortteja ja yrittivät löytää parit.

Jonny otti kaksi eri korttia, joissa oli sotapäällikkö Moroni. "Minä löysin parin!" hän huusi.

"Minä myös!" Jenna nosti esiin kaksi korttia, joissa näkyi Saria.

Jonny ja Jenna pelasivat vielä muutaman kierroksen. Oli hauskaa ajatella heidän lempikertomuksiaan Mormonin kirjasta.

Jonkin ajan kuluttua Jenna sanoi: "Tehdään jotakin muuta."

"Hyvä on. Näytellään jokin lempikertomuksemme pyhistä kirjoituksista. Järjestetään pyhien

kirjoitusten teatteri!" Jonny alkoi kerätä kortteja.

"Joo!" Jenna auttoi korttien keräämisessä ja niiden pois laittamisessa.

Jonny kaivoi laatikkoa, kunnes löysi joitakin asuja. Hän otti esiin pörröisen ruskean viitan ja puki sen ylleen. "Minä olen Samuel Lamanilainen!" Hän hyppäsi tuolille ja esitti Samuela opettamassa kaupungin muurilla.

Jenna avasi Mormonin kirjan kuvakirjan. Hän selaili sivuja, kunnes löysi Samuel Lamanilaisen. Hän luki kertomuksen ääneen samalla kun Jonny näytteli sitä.

Lapset harjoittelivat kertomusta muutaman kerran. Jonnyllä oli

lämmiin ja onnellinen tunne. Tuntui hyvältä muistaa profeettoja, jotka olivat opettaneet Jeesuksesta Kristuksesta.

Kun he tunsivat olevansa valmiita, Jonny juoksi hakemaan äidin, isän ja heidän pikkusiskonsa Makennan. "Tulkaa katsomaan meidän näytelmää!"

Jenna seiso keskellä huonetta käsivarret levällään. "Tervetuloa pyhien kirjoitusten teatteriimme. Tänään esitämme kertomuksen... Samuel Lamanilaisesta!"

Sitten hän aloitti kertomuksen. "Kauan sitten profeetta nimeltä Samuel tuli opettamaan nefiläisiä..."

Kun oli Jonnyn vuoro, hän seisoi ryhdikkäänä tuolilla. Hän puhui kovalla äänellä. "Minä olen

Samuel, ja taivaallinen Isä haluaa, että te teette hyviä valintoja. Lakatkaa tekemästä vääriä asioita, koska viiden vuoden kuluttua syntyy Jeesus Kristus."

"Jumalan voima oli Samuelin kanssa", Jenna sanoi. Hän luki kertomuksen loppuun saakka. Kun se oli tehty, äiti, isä ja Makenna taputtivat.

"Se oli hienoa!" äiti sanoi, Jonny ja Jenna kumarsivat. He hymyilivät leveästi.

"Näytellään vielä yksi kertomus", Jonny sanoi.

"Meistä olisi mukavaa nähdä toinenkin", äiti sanoi. Makenna taputti hymyillen.

Jenna ja Jonny kiiruhtivat takaisin sunnuntailaatikolle hakemaan lisää asuja.

"Sunnuntai on hauska! Minusta on mukavaa oppia asioita pyhistä kirjoituksista", Jenna sanoi.

"Ja Jeesuksesta." Jonny hymyili löytäessään uuden asun. Sunnuntai oli todellakin erityinen päivä! ●

